

ὅμως δὲν ἐφύλαζεν τὸν λόγον τῶν ὑποσχεθέντων πρὸ τριῶν ἐτῶν μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας, ὅτι τότε μόνον θὰ σηκωθῶν, ὅταν ἴδωσιν σημαία ἑλληνική καὶ τὸν Βασιλεῖα καθάλλω· τὴν εἶδον καὶ σημαία καὶ Βασιλεῖα, γιὰ τὴν λοιπὸν δὲν ἐσηκώθησαν; Ἐὰ ῥθῆ καὶ καὶρὸς νὰ μετανοήσουν.

Διὰ δασκαλικὸν διατάγματι, δημοσιευθέντος τῆς 24 φθίνοντος, ὁ δάσκαλος τοῦ Α' δημοτ. σχολείου ἐκήρυξε τὴν λήξιν τῆς ἐπιστρατεύσεως εἰς τοὺς ἐκυτοῦ μαθητάς ὡς ἐξῆς: «... τὸ σχολεῖον ἠλευθερώθη ἀπὸ τὸν στρατωνισμὸν καὶ ληξέσης τῆς ἐπιστρατεύσεως, ὁ στρατωνισμὸς δὲν θέλει ἐπικληθῆ πλέον.» Ζήτω λοιπὸν ὁ δάσκαλος! ἀλλὰ σιγὰ σιγὰ τὸ Ζήτω νὰ μὴ τὸ μάθῃ ὁ Ὑπουργὸς τῆς παιδείας.

Εἶναι ἀληθῶς πολὺ περίεργοι οἱ λειτουργοὶ τῆς Θεμίδος, ἀντιποιοῦμενοι τῆς θέσεως τοῦ Κυρίου ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ, ὅταν κληθῶσι διὰ τοῦ γραμματέως μεταξὺ τῶν ζώντων ἐνόρκων καὶ τοὺς ἀποδημήσαντας εἰς Κύριον συνδέλφους των. Δὲν ἀφίνουν τὰ ἐν μακρῇ τῇ λήξει γερόντικα εἰς τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου, ἀλλὰ τὰ ἐξερνίζουσι κάπου κάπου, δὲν σκέπτονται ὅμως τί θὰ κάμουν, ἂν κανεὶς μακκρίτης κατὰ λάθος νομίσῃ ὅτι ἐπέστη ἡ δευτέρα παρουσία (ὡς πολλοὶ γράβη, ἀκούουσαι τὸ ὄρολόγιον τοῦ μεσονυκτίου, τὸ νομίζουσιν ὡς τὸν κώδικα τοῦ ὄρθρου καὶ κινουσι διὰ τὴν ἐκκλησίαν), καὶ τοῖς παρουσιασθῆ τρέμων ἐν τῷ σουδρῶν του. Αὐτὰ δὲν εἶναι ἀστεῖα.

Ποῦ εἶσαι, κ. Παππαδικαμαντόπουλε, μετὰ τὴν θετικὴν φιλοσοφίαν σου, νὰ μάθῃς τὴν χρησιμότητα τοῦ μυῦς ἐν τῇ οἰκονομίᾳ τοῦ παντός. Ὅλοι γνωρίζετε πῶς εἰς μῦς ἔσωσεν ἕνα λέοντα, μάθετε ὅμως τώρα ὅτι εἰς ἀπόγονος τοῦ μυῦς ἐκεῖνου ἔσωσε πρὸ τινῶν ἡμερῶν τὴν περιουσίαν καὶ τὴν ζωὴν ἴσως τοῦ φίλου κ. Παν. Καρνάτσου, ὅστις κοιμώμενος ἀφυπνίσθη διὰ ὑπὸ οἰκιστοῦ τοῦ μυῦς, καταληφθέντος ἐκεῖνου τὴν νύκτα ὑπὸ ἀληθοῦς φιλικῆς ἀντιπαρθεῖας καὶ φυλλομετροῦντος θορυβωδῶς τὰ ὑπὸ τὴν κλίνην τυχόντα βιβλία, καὶ τοὶ τὴν δὲν ἦναι καὶρὸς ἐξετάσεως καὶ τοὶ δ' ἐστάλη κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸν διάβολον ὁ μῦς, ἐπανάληψιν ὅμως καὶ τρίτον δὲ ἀφυπνισθεὶς ἐπανάληψιν τῆς μελέτης του καὶ τρίτον δὲ ἀφυπνισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶδεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του πλανωμένην σκιάν ἀγνώστου, ὅστις ἴδων ὅτι ἠγνοήθη ἐτρέπη εἰς ἀτακτον φυγὴν πηδήσας διὰ μίαν τὰς εἴκοσι βαθμίδας τῆς κλίμακος καὶ πυροβοληθεὶς, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς, ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότη. Ἀπέμνηνται τοιούτων εὐεργεσιῶν χαλκίλι τους καμμιὰ φορὰ τ' ἀλευρὶ ποῦ μᾶς τρῶν' οἱ φίλοι ποντικοί.

«Ὁ Λυμπαρκῆς» — πρόκειται περὶ τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου

Τρικάλων, — ἐθυσίαζε διαρκῶς τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἀδυναμίας του ἀξιοθρηνητούς... αἱ γινόμεναι εὐκολίαι ἡγοράζοντο συνήθως ἀντὶ τομίσματος μὴ ἔχοντος νόμιμον κυκλοφορίαν οὔτε ἐν τῇ ἡθικῇ τῆς κοινωνίας τάξει, οὔτε ἐν τῇ ἀγορᾷ... Εἰς τὸν διάδοχόν του ὑπέβλεπον ἐρώτησιν ἂν ἐτέλεσεν ἀγικισμὸν ἐν τῷ εἰσαγγελικῷ γραφεῖῳ πρὸς ἀπολύμνησιν αὐτοῦ...» Φορολογούμενος

Ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς βασιλείας γυμνάζονται οἱ νεοσύλλεκτοι μὲ τὰ ἐνδύματά των ἀκριβῶς ὅπως ἄλλοτε ἐπὶ τῆς μακκρίτιδος ἐρεθραίας καὶ ὅπως πέρυσιν ἀκόμη, ἀλλὰ τότε εἶχον τὸν λόγον ὅτι δὲν εἶχομεν προμήθειαν στολῶν, τὴν ὅμως τίς ἢ κίτις τοῦ κακοῦ; Δὲν εἶχομεν στολὰς; ὄχι πλέον εἰς τὸν κῆρ Ἀλέξη τὸν Κοδολό, ἀλλ' εἰς τὰ παλαισιωπέλα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ. Πωλοῦνται εἰς συγκαταβητικὰς τιμὰς ζῆνη ἀπολυθέντων ἐπικούρων μετὰ πιστοποιήσεων περὶ τῆς κερθενείας των. Ὁμοίως μὴ χρησιμοποιηθεῖσαι ἀδειαι ἀπολυθέντων ἐπιστρατῶν διὰ μόχθων καὶ κόπων ληφθεῖσαι καὶ ἐξαγορασθεῖσαι. Οἱ ὑπηρετοῦντες ἐπωρελήθητε τῆς εὐακρίας.

ΝΕΙΚΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΝ ΡΟΥΦ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ

(Φρέσκα καὶ ἱστοριώτατα)

- Κλείναι' ἐπὶ δέεξιζ!
- Εἰς στρατιώτης μένει ἀκίνητος.
- Βρὲ γιὰ τὴν δὲ γυρίζεις ἐσύ;
- Εἶμαι ζερβός, κύριε λοχία.

- Ὁ ἰατρὸς Π. ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.
- Τί ἔχεις βρὲ ἐσύ;
- Κύριε γιὰ τὸ εἶναι δύο τρεῖς ἡμέρας ὅπου δὲν ἔμπορῶ νὰ σταθῶ ἀπὸ τῆς θέσεως καὶ...
- Ἀπὸ πῦ εἶσαι ρέ;
- Ἀπὸ τὴν Σύρα!
- Μὲ τὸν Γρυπάρη ψηφίζεις ἢ μὲ τὸν Μπούμπουλην;
- Μὲ τὸν Γρυπάρη.
- Εἶσε πολὺ καλὸ. Δεκαπέντε, 4 ὥρας περιορισμὸ αὐτὸν ἐδῶ!!

— Μὲ πρόσταγμα κλείναι' ἐπὶ δεξιζ ὁ ζυγὸς διπλασιάζει τὸν μόνον, λοιπὸν κλείναι' ἐπὶ δέεξιζ!!

- Εἶς δὲν ἔκαμε τίποτε.
- Βρὲ γιὰ τὴν δὲν διπλασιάζεις;
- Δὲν εἶμαι ἡ γῶ ὁ ζυγός!
- Τί ἀριθμὸ ἔχεις;
- Τέσσαρα· μὰ τί τὸν θὲς τὸν ἀριθμὸ, μένα μὲ λέν

Σταυρὸ Φιλιώτη.

Ἄναφορὰ τάγματος.

- Σὺ πάλαι τί θές;
- Εὐσεβῶς ἀναφέρουμαι πρὸς τὸ τάγμα παρακαλῶν αὐτὸ νὰ μὲ ἐξηγήσῃ τί θὰ πῆ ἀτῶς!
- Βρὲ γιαντὸ ἀναφέρεσαι; καὶ δὲ ρωτᾷ κανέναι;
- Ἡρώτησα δὲν γνωρίζει κανείς.
- Πήγαινε στὴ θέσι σου, ἀτῶς εἶναι πρόσταγμα, νὰ ἔτσι ἀκατῶς!

Συλλογισμὸς δύο νεοσυλλέκτων

- Ῥὲ Μῆτσο, ἕναν ποῦ εἶναι ἀπ' τὰ Παρίσια πῶς τὸν λένε;
- Παρισιάνο, γιατί;
- Ἄμ. ἕνα ποῦνε ἀπ' τὴ Βενετιά;
- Βενετσάνο.
- Καλά, κ' ἕνα ποῦ εἶναι ἐδῶ ἀπ' τὸν Ῥούφ;
- !!!

ΣΟΚΙΝ

ΛΥΣΙΣ

Τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 197 φύλλῳ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι».

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ὁ πολλαπλασιαστέος 17,000 εἰσὶ τὰ κατασχετήρια, ὁ δὲ πολλαπλασιαστής 7, τὸ ἀντίτιμον τῆς καταχωρίσεως, ὁ διαιρέτεος 119,009 τὸ ποσὸν τῶν πληρωθησομένων δραχμῶν — ὁ διαιρέτης [5 αἰ Ἐφημερίδες ἐν αἷς καταχωρίζονται τὰ κατασχετήρια, καὶ τέλος τὸ πηλίκον, τὸ εἰς αὐτὰς διανεμηθησόμενον ἐκάστη ποσόν εἶνε τὸ πηλίκον τοῦτο 27,000 (καὶ ὄχι 23,000) διαιρούμενον εἰς δύο ποσά, ἦτοι 23,000 διὰ τὰς καταχωρίσεις καὶ 4,000 διὰ μεσιτικὰ, ὅπερ διέφυγεν ὑποθέτω, τὸν θέντα τὸ πρόβλημα.

Ἐπέτυχεν τὴν λύσιν;

Ω. ΦΩΤΙΟΥ

Τὰ λουλούδια της

Τ' ἄλλα λουλούδια ἄν κοποῦν εὐθὺς τὴν ἄλλη ὥρα τὴν ὠμορφίαν τους χάνουνε, τὴ μυρουδιά πετοῦνε, μὰ ὅσα μουῦδωκε ἐσὺ — ἡμέραις περᾶσαν τῶρα, καὶ ἀκόμη ἄν στὴ ρίζα τους θαρρεῖς μοσχοβολοῦνε, Ἄχ! δὲν μυρίζουνε αὐτὰ τὰ τόσῳ μακριμένα, μυρίζει ἡ ἀγάπη σου ποῦ τάχει μυρωμένα.

ΓΙΑΝ.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Καιρὸς πλέον ν' ἀποσυρθῇ ὁ Σαβῶθ εἰς τὰ ὑψηλότερα! Τὰ σαβωθικάκι του βαίνουσιν ἐπὶ τὰ ἔγνη του καὶ πτερωτῶ τῶ ποδὶ ὅσον οὔπω τὸν καταφθάνουσι.

Ἰπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ κόπη ἀπετέλει τὴν μονάδα τοῦ θαλασσοπλέων καὶ ὁ ὄνος κατὰ ξηρὰν κώπη λοιπὸν καὶ πάλιν κόπη καὶ κατακόποι οἱ ἀτυχεῖς θνητοί, ἡμέραν ὀλόκληρον διήνυσαν ὅπως κατασταλάξωσιν εἰς Αἴγιον ἀπὸ Πειριαιῶς πλέοντες. Ἐντεῦθεν αἱ πολυθρύλλητοι μονήρεις καὶ διήρεις καὶ τριήρεις. Τῶρα δὲ φαντασθῆ τις τὰ ναυμαχίας τῶν ἐνδοξῶν ἐκείνων ἐποχῶν, ὀλίγον διαφερούσας καυγᾶ βαρκάριδων ἐν τῷ Φαλήρω, τοῦ ὁποίου ἀπὸ ὑψηλῆς τινοσ κορυφῆς θεᾶται ὁ Παρκασκευαΐδης φέρων τὸν ἀγγλικὸν αὐτοῦ πῆλον, καθὼς ὁ Ξέρξης τὴν τιάραν του!

Περὶ ὄνων, ὀνομαχίας καὶ ὀνομαχίας προκπέμπω εἰς τὴν γαῖουροκαβαλαρία τῶν ἀποκρέω, καὶ εἰς τοὺς κατόικους τῆς Ἐρμουπόλεως εἰδικούς περὶ τὸ ζήτημα αὐτό.

Ἐν τούτοις παρῆλθεν ἡ κωπώδης ἐκείνη ἐποχὴ, καὶ ὁ ὄνος ἀπὸ καταδρομικοῦ θηρίου ἐγένετο οἰκόσιτος, ἀχώριστος τοῦ γεωργοῦ φίλος, καθὼς τοῦ ποιμένος ὁ κύων τοιοῦτοτρόπως τὴν κώπην καὶ τὸν ὄνον διεδέχθη ὁ ἵππος καὶ τὸ ἴστιον ἐπλημμύρισε λοιπὸν ἡ ξηρὰ ἀπὸ ἀμάξας καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ ἰστιοφόρα σκάφη.

Τότε ἴστασο ἐπὶ βράχου τινοσ ἀποτόμου, ὡς στύλος σημάξας ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων φρουρίου, κατὰ τοῦ ὁποίου τὰ κύματα θραύονται ἀγρίως. Αἴφνης μακρὰν εἰς τὸν ὀρίζοντα διέκρινες λευκὸν σημεῖον. — Θὰ εἶναι γλάρος ἔλεγεσ... ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ὁ γλάρος ἐδιπλασιάζετο... Τότε θὰ εἶναι γερανὸς ἐφώνεις... ἀργότερον τὸν ἐξελάμβανες ὡς στρουθοκάμηλον, κατόπιν ὡς πτεροφόρον ἐλέφοντα!.. καὶ ἐπὶ τέλους τὸ λευκὸν ἐκεῖνο σημεῖον ἦτο... τρεχνητήριον, καρδίη, φρεγάτα. — Παρκαπεύρωσ τῶρα ἡδύνασο ν' ἀκούσης τὸν θόρυβον τῶν κάρρων, τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν λεωφορείων.

Τοιοῦτοτρόπως διήρχετο τὴν Ἑλλάδα (ἀλλ' ὄχι τὴν Ἑλλάδα) τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν ὀλόκληρον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θαλασσοπλέων, ἢ ἀρματοπορῶν, ἐν ᾧ ἄλλοτε, οἱ ἀπόγονοί σου ἴσως θὰ συνέχισον καθ' ὁδὸν τὴν ὀδοιπορικὴν αὐτὴν διασκέδασιν.

«Καὶ ἐσμικρύνθη ἡ γῆ, καὶ ἐμακρύνθησαν τὰ κανιά τῶν θνητῶν» (Προφητειῶν τὸ ἀνάγνωσμα).

Παρῆλθε καιρὸς πολὺς καθ' ὃν ὁ ἄνεμος ὡς πελώριος ἀθροφόρος ἢ ὡς μακρινὸς τοῦ φρενοκομείου φυγᾶς, μὰς ὄθει ἀνά τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ ἵπποι ρωθωνιῶντες καὶ σιελίζοντες μᾶς ἔσυρον εἰς τὴν ξηρὰν. — Ἄλλ' ἄν ποτε συνέπιπτε νὰ καθεῦδῃ ὁ ἄνεμος, ἐστίνχμεν τὴν σκηνὴν μας ἐν μέσῳ τοῦ ὠκεανοῦ, καθὼς οἱ τουρκόγυφτοι ἐν μέσῳ τοῦ Πολυῶνου, ἀναμένοντες τὴν μῆνιν τοῦ Πο-